

Publicerad 2010-10-25 19:41 av Carollina Arroyo

den 21 oktober 2010 kl. 11:17

Du knackar på min dörr

Du knackar på min dörr... Med en undrande blick frågar jag vad det är!?

För att du en gång kommit på att jag är Den du är.

Flintar till och vill slinta...

Men ack, att bara trilla dit utan att blinka!?

In... i de gåtfulla skogar, som runt omkring mig försöker sig in-finna!

Rullar runt i den tråkiga dimman...

som aldrig vill försvinna.

Som alltid sig vill infinna.

Som alltid till dej vill hinna.

Som en oärlig älskarinna.

Som i natten alltid där ska finnas...

I ett försök att vinna tid tillbaka, ett helt liv att försöka bevaka!

Förundrande historia, rullar upp ut ur ett sinne som bara kan konsten att förlora

Trycker till och ser till att förlora!

Trixar till det och knackar på, för att lära ut att Alla Kan konsten att försvara och bevara.

Svara på min sista gisslan, den som håller dej in till det sista.

Skakar av mej och behåller min egna tisslan...

Vill att du ska komma in å hålla om mej in till det sista.
Då du Försvårar min tisslan.

Förlorar allt och börjar brista.. ALLTID IN TILL DET Sista
När du en en gång på min dörr börjar Brista!!

Backar back in till mitt hjärta där det friska vindar börjar att brista

När du på min dörr står å ristar...

Av: Carollina Arroyo

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carollina Arroyo med Poeter.se id #35065 innehar upphovsrätten